

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 55.490/1
van 28 maart 2014

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juli 2009 betreffende vergoeding van wildschade of van schade door beschermde soorten en tot wijziging van hoofdstuk IV van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu’

Op 24 februari 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 28 maart 2014, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 3 juli 2009 betreffende vergoeding van wildschade of van schade door beschermde soorten en tot wijziging van hoofdstuk IV van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 20 maart 2014. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Marleen VERSCHRAEGHEN, toegevoegd griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur en Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 28 maart 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Gelet op het uitzonderlijk hoge aantal adviesaanvragen die bij de Raad van State aanhangig zijn gemaakt, heeft de afdeling Wetgeving zich bovendien noodgedwongen moeten beperken tot een summier onderzoek van het ontwerp, zelfs met betrekking tot de in artikel 84, § 3, eerste lid, van die wetten opgesomde punten. Uit de vaststelling dat over een bepaling in dit advies niets wordt gezegd, mag niet zonder meer worden afgeleid dat er niets over gezegd kan worden en indien er wel iets over wordt gezegd, dat er niets méér over te zeggen valt.

*

RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 25 van het Jachtdecreet van 24 juli 1991, alsook in artikel 52 van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’, eventueel gelezen in samenhang met artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

Voor de artikelen van het ontworpen besluit waarbij opdrachten worden toegekend aan het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek, het Agentschap voor Natuur en Bos en het Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek, wordt de rechtsgrond geboden door artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en artikel 6, § 2, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003. In de aanhef wordt best een nieuw lid ingevoegd waarin naar deze laatste bepaling wordt verwezen.

VORMVEREISTEN

3. Enkele bepalingen van het ontwerp hebben betrekking op de verwerking van persoonsgegevens (met name de artikelen 3, 1° en 5, 3°). Het verdient derhalve aanbeveling dat, met toepassing van artikel 29, § 1, van de wet van 8 december 1992 ‘tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens’, over het ontwerp advies zou worden gevraagd van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

4. Hierover ondervraagd bevestigde de gemachtigde dat het Agentschap voor Natuur en Bos onderzoekt of er al dan niet een aanmelding nodig is van de ontworpen regeling in het kader van de Europese staatssteunregeling.

Rekening houdend met de twijfel over de mogelijke kwalificatie van de door het ontwerp ingevoegde of gewijzigde maatregelen als staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, VWEU, doet de steller van het ontwerp er inderdaad goed aan om het ontwerp nog eens grondig te onderzoeken, en dit het best in samenspraak met de bevoegde diensten van de Europese

Commissie. Mocht na het voormeld onderzoek nog twijfel blijven bestaan over de mogelijke kwalificatie van de maatregelen als staatssteun, dan wordt de adviesaanvrager aangeraden om in elk geval een aanmelding te doen van het ontwerp in het kader van de Europese staatssteunregeling,¹ waarna het aan de Europese Commissie zal zijn om hieromtrent formeel standpunt in te nemen.

ONDERZOEK VAN TEKST

Artikel 7

5. In artikel 7 van het ontwerp dient “In artikel 7” te worden vervangen door “In artikel 7, § 1,”.

Artikel 12

6. Om nadere toelichting gevraagd over de aanvulling doorgevoerd door artikel 12, 3°, van het ontwerp, antwoordde de gemachtigde:

“De praktijk gaf aan dat in geval van bosbouwers die schade lijden door soorten, de schade best wordt berekend als het verschil tussen de waarde van de aanplant op het moment van de schade en de onder normale omstandigheden te verwachten eindopbrengst van de bosaanplanting. Door het toevoegen van deze mogelijkheid aan punt 4 van artikel 12 kan deze methode van schadeberekening ook toegepast worden.”

De door artikel 12, 3°, toe te voegen tekst wordt best in het licht van de gegeven toelichting als volgt verduidelijkt: “of deze wordt berekend als een raming van het verschil tussen de waarde van de aanplant op het moment van de schade en de onder normale omstandigheden te verwachten eindopbrengst van de bosaanplanting”.

¹ Hierbij mag immers niet uit het oog worden verloren dat, in het geval de ontworpen regeling of een deel ervan zou worden beschouwd als een regeling inzake staatssteun, het miskennen van de aanmeldingsverplichting de onwettigheid van de betrokken staatssteun tot gevolg heeft, zelfs al zou die *in se* verenigbaar met het unierecht kunnen worden verklaard, alsmede, in beginsel, de verplichting tot terugvordering van de onrechtmatig toegekende steun (bijv. HvJ 8 december 2011, C-275/10, *Residex Capital IV CV*).

Artikel 17

7. In artikel 17 dient de beoogde datum van inwerkingtreding te worden ingevoegd, met name “1 juli 2014”.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Marleen VERSCHRAEGHEN

Marnix VAN DAMME